

Wijndaelerplantsoen

Direct achter de school van mijn kinderen ligt een bosje, het Wijndaelerplantsoen. Het Wijndaelerplantsoen is niet zoals de naam suggereert aangelegd, maar is een stukje oerduinbos. Een relict van voor de zuidwaartse Haagse stadsuitbreiding. Toen in de jaren 30 de Laan van Meerdervoort werd doorgetrokken, raakte dit stukje bos afgesneden van duingebied Meer en Bosch.

Het Wijndaelerplantsoen is een raar bosje, want er komt zelden iemand. Er loopt een vaag paadje doorheen, maar het is geen druk belopen wandelgebied. Een klein stukje oorspronkelijke en ongerepte natuur waar de stad omheen is gegroeid.

Nou ja, omheen, in de loop van de tijd zijn er steeds meer stukjes van het bos verdwenen. Er kwamen twee schoolgebouwen, een serviceflat, een sportveld, een kerkgebouw. Maar de laatste dertig jaar is er niks meer veranderd. Tot vorig jaar.

De gemeente heeft grootse plannen. Hier

zal een appartementencomplex verrijzen. 188 appartementen, vooral voor ouderen. De vergrijzing van Den Haag eist zijn tol. Net als de ambitie om de stad te verdichten. Inbreiding heet dat tegenwoordig zo fraai.

Ik ben een groot voorstander van verdichting en inbreiding, maar niet hier. Inmiddels zijn, ondanks alle protesten uit de buurt en vanuit onze school, zo'n 200 bomen gekapt. De vaart der volkeren. Het Wijndaelerplantsoen is meer dan gehalveerd en gereduceerd

De vergrijzing van de stad eist zijn tol, evenals de ambities van Den Haag

tot een armzalig groenstrookje van 20 meter breed langs de Laan van Meerdervoort. Het is een huiveringwekkend gezicht, je kijkt er dwars doorheen, als door de haren van een kalende man.

Een treurige zandvlakte resteert. En daar gebeurt voorlopig weinig. Het werk ligt al heel lang stil en het gerucht gaat al een paar weken dat het project is stopgezet. Crisis. Dat zou toch wat zijn.

Maar als ik vandaag weer eens ga kijken, bespeur ik toch leven op het bouwterrein. Ik zie wat oranje geklede mannen in een Portakabin zitten. Mijn verlegenheid wint het evenwel van mijn nieuwsgierigheid, ik durf er niet heen te lopen om te vragen hoe het ermee staat. En wat maakt het nou nog uit, het Wijndaelerplantsoen is toch al vernietigd.

Alles van waarde is weerloos, zo luidt het cliché. En zo is het. •

www.stadinzicht.blogspot.com